ZŠ Soběslav, Komenského přináší školní časopis

klubko

zajímavosti, novinky, rozhovory | 29. listopadu 2021 | ročník 18 | číslo 1

Jindra Polák (Jelen)

nám poskytl rozhovor!

Jaké předměty měl rád? Jaké nesnášel? Byl jedničkářem? Jak vznikl název kapely? Kdo ho přivedl k hudbě?

str. 2

Distanční výuka

probíhá v menší míře stále. Jak vzpomínají děti i učitelé na tu dlouhou, téměř dvouletou? Koho bavila? A kdo raději chodí do školy?

str. 6 - 7

Naši prvňáčci

jsou už v naší škole zabydlení a naučili se mnoho nového. Jak se jim tu líbí? Jaký předmět mají nejraději? A co by na škole změnili?

str. 16 - 17

Covide, znovu se zastavit nedáme…

Tento úvodník měl nejdříve začínat slovy: „Doba Covidu tu byla nedávno, přesto je však minulostí…“. Nyní to vypadá, že úplnou minulostí ještě asi není, ale ať tak či tak, vaše milované Klubko je zde zpět. Po dlouhých měsících distanční výuky jsme zpět a budeme vycházet bez ohledu na Covid. Za celou novou redakci mi dovolte přivítat Vás s malým zpožděním v novém školním roce. Doufáme, že pokud ne všichni, tak alespoň většina z vás se do školy těšila. A pokud ne do školy, snad jste se aspoň těšili na naše nové Klubko. Protože jste se jistě nemohli dočkat, naši noví redaktoři se pustili do práce, aby vám mohli předložit nové číslo.

Teď si můžete přečíst výsledky jejich práce. Můžete se zasmát u našich vtipů, vyluštit si naši pravidelnou křížovku, přečíst si rozhovor s kapelou Jelen nebo zjistit, jaké známky měl váš nový učitel.

Šimon Plát, 7.A

Jindra „Jelen“ Polák: Dceru učíme doma

Nešlo nevyužít příležitosti, kdy k nám do Soběslavi zavítali v rámci „slavností“ slavní zpěváci a jejich kapely. Během dvou zářijových dní jsme vyzpovídali Jindru Poláka z kapely Jelen, rozhovor jsme udělali i s Radkem Bangou, frontmanem skupiny Gipsy CZ, a nezapomněli jsme ani na Janka Ledeckého. Na Radka Bangu a Janka Ledeckého si počkejte v dalších číslech. Dnes nabízíme rozhovor se sympatickým a velmi ochotným člověkem – Jindrou Polákem, zpěvákem a frontmanem slavné skupiny Jelen.

Kam jste chodil do školy?
Chodil jsem na Základní školu Mikoláše Alše v Suchdole na Praze 6. Moje rodné místo.

Byl jste slušný žák s jedničkami nebo jste měl nějaké průšvihy?
Já jsem byl žák slušný, ale samé jedničky jsem nikdy neměl.

Jaké byly Vaše oblíbené předměty a jaké naopak nejméně oblíbené?
Vždy jsem měl rád věci jako je výtvarka, hudební výchova a literatura, to byly moje oblíbené předměty. Ale nikdy mi nešly moc věci s technickým zaměřením jako matematika, fyzika nebo chemie. To byly moje slabé stránky.

O hudbu jste se zajímal už na škole?
Já jsem vlastně z muzikantské rodiny, takže jsem už asi od 5 let chodil na hudebky, přípravky. Moje babička zpívala a vedla mě k hudbě. Máma také, takže jsem napřed chodil na přípravku zhruba od těch 5 let, začal jsem hrát na piano, pak na trumpetu, trombon. Až ve 14 letech jsem objevil kytaru a rockovou muziku a rozhodl se, že chci tohle dělat.

Takže Vás nejvíce inspirovala babička nebo ještě někdo slavný?
Ze začátku babička, která mě k tomu vedla. Ona byla hrozně talentovaná zpěvačka, zpívala do konce života. Jen měla tu smůlu, že zpívala ve špatné době. Začala na Fidlovačce a když měla našlápnutou kariéru, tak jí to tehdejší režim zatrhl, protože nechtěla vstoupit do strany. Od té doby si zazpívala jen na pohřbech a ve sboru. Byla pro mě inspirací i v tom, že se nikdy nenechala zlomit a milovala muziku.
A ve 14 letech jsem objevil doma mezi deskami skupinu Kiss, a tak jsem našel rockovou muziku. Když jsem to slyšel, říkal jsem si: „Nevím, co to je, ale tohle chci dělat.” Začal jsem s kytarou a chtěl psát vlastní písničky.

Znáte se ve skupině už od školy? Jak skupina vznikla?
Vůbec ne. My jsme se potkali asi před 10 lety náhodou. Spojil jsem se s producentem Martinem Ledvinou a začali jsme nahrávat, protože v kapelách, ve kterých jsem byl, to nikdy nefungovalo. Natáčeli jsme a ze stejného důvodu tam přišel Ondra Málek a Kasal z Přibyslavi. Potkali jsme se, zahráli si a padli si do noty. Tak to začalo ve třech.

Proč „Jelen“?
Podle písničky Jelen. Měli jsme první koncert a potřebovali jsme jméno. Vymysleli jsme spoustu věcí a někoho napadlo Jelen. V tu dobu jsem si řekl: „Jelen fakt jen přes mou mrtvolu.” Ale došlo mi, že je to pěkné české jméno. A když na pódiu zakřičíme: „My jsme Jelen!” tak ta atmosféra vyletí, a to je úžasné.

Příští rok to je 10 let od založení kapely. Přijde Vám to jako včera?
Když nepočítám, jak jsme teď nemohli hrát, tak pořád jen hrajeme, takže nám to uteklo a je to dobrý pocit.

Máte už nějaké plány do budoucna?
Kapely mají často touhu vyprodat O2 arénu a tak. Ale my chceme jen dělat muziku pro lidi a jdeme, kam nás muzika dovede. Nemáme plány. Pro mě osobně chci, ať nám to dlouho vydrží s kapelou a jsme pořád kamarádi. Bylo by pak hrozné vystupovat s někým, s kým nechcete.

Máte rituály před koncertem?
Než jdeme na pódium tak si „trknem" s rukama jako jeleni.

Nervozita před koncertem je stále nebo ne?
Něco ještě je, ale když hrajete tak často jako my, tak se s tím naučíte pracovat. Spíše je to: „Tak jdeme!"

Kdy jste si začali připadat slavní?
Spíš jsme si všímali, jak lidi naše písničky znají. Třeba na našem takovém prvním turné napůl se skupinou Nebe v Plzni v klubu Buena Vista. A tam jsme hráli písničku Pár letních chvil. Tu hraju jen na kytaru. Je jen na naší desce, nikde jinde. Uvědomil jsem si, že ji lidi zpívali se mnou, takže ji museli slyšet na desce. To mi běhá mráz po zádech vždy, když si na to vzpomenu.

Máte písničku se zvláštním významem pro Vás?
Pro mě osobně Klidná jako voda, která je pro moji dceru, těch Pár letních chvil a teď na nové desce Rozlučková. Je asi 3 roky stará. Když jsme byli na turné s kamarádem Davidem Stypkou. David bohužel letos zemřel, takže je to pro nás taková opravdu vzpomínková.

Jak Vaše dcera zvládala distanční výuku?
My ji vlastně učíme doma, takže se nic nezměnilo. Jen každý půl rok chodí na přezkoušení a tentokrát to bylo přes počítač.

Chystáte teď spolupráci?
Doufám ve spolupráce se zajímavými lidmi, ale nic momentálně nechystáme. Zrovna jsme vydali desku Věci a sny v dubnu, tam je písnička s Kateřinou Marií Tichou, to je aktuální spolupráce.

Máte vysněnou práci spolupráci?
Bruce Springsteen by byl fajn ☺ Johnny Cash mi už umřel ☹ Máme spoustu kamarádů, se kterými by to bylo fajn. Nic vysněného ale nemáme.

Co byste vzkázal našim čtenářům?
Milí čtenáři Klubka. Rád bych vám vzkázal, ať si užijete školu, školní rok. Aby nebyl blázinec jako minulý rok, aby to bylo v pohodě. Ať je zábava, sranda. Ať vás neptrápí učitelé. Mějte se krásně a možná se někdy spolu potkáme. Ahoj!

Valentýna Kovářová, 9.B

Přespolní běh

Ve středu 22.9. 2021 se tradičně uskutečnil přespolní běh v Táboře v areálu Komora. Na místo jsme dorazily spolu s novými školami asi v 7:45. Nejprve jsme se šly proběhnout po okolí, čímž jsme se zahřály, jelikož ráno nebylo nejtepleji. Po osmé hodině se začaly scházet i ostatní školy z Tábora a okolí, a tak jsme se vrátily na „stanoviště". Pro závod byly vždy spojené dva ročníky (4-5, 6-7, 8-9) až na jednu výjimku v podobě 1. - 3. tříd. Začínalo se od nejmladších ročníků, pokaždé nejprve dívky a následně chlapci, až jsme přišly na řadu my. V našem rozběhu bylo asi 67 sportovkyň a běhaly jsme cca 1,6 km. Šlo o takové dva pomyslné okruhy. Jelikož jde o PŘESPOLNÍ BĚH, jsou na trati různé povrchy, stoupání i klesání.

Nakonec se vše podařilo. Adéla Štefanová si s rezervou vyběhla 1. místo, Kamila Viturková dosáhla na 4. místo, Pavla Forsztáková 6., Karolína Živná 19. a Karolína Šimečková 30. Celkově jsme vybojovaly 1. místo, tím jsme si zajistily velký pohár, ale hlavně postup na krajské kolo, které se konalo 13. října v Jindřichově Hradci.

Zde jsme se i přes absenci Adély Štefanové umístily na hezkém čtvrtém místě. Kluci v této kategorii v okresním kole vybojovali 3. místo, ve složení Adam Novák, Jakub Sladovník, David Petrásek, Lukáš Prokeš, Daniel Štěpánek, Miroslav Mládek a Štěpán Novotný.

Kamila Viturková, 9.A

Deváťáci psali panu spisovateli

Žáci 9.A četli novelu Petr a Lucie. Jde o milostný příběh dvou mladých lidí, který se odehrává na jaře roku 1918, tedy v době 1. světlové války, ve Francii. Místo klasického zápisu do čtenářského deníku měli za napsat dopis Romainu Rollandovi, autorovi této novely. Některé dopisy si jistě zaslouží otištění.

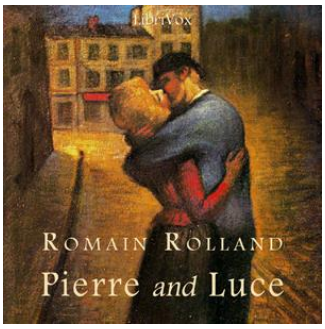

Vážený pane Rollande,

rád bych Vám sdělil, že jsem si v nedávné době přečetl Vaši knihu. Píši Vám, protože k té knize mám spoustu výhrad, ale také bych rád vyzdvihl nějaké klady. Doufám, že tento dopis nebudete brát příliš osobně. Pouze Vám chci sdělit můj názor.

Prvně bych začal již zmiňovanými klady. Na knize se mi velmi líbilo prostředí, ve kterém se děj odehrával. Kontrast probíhající války a nově vzniklým poutem mezi hlavními postavami mě velmi nadchnul. Celkově v knize bylo spoustu kontrastů. Například rozdíl mezi společenskou vrstvou Petra, který byl z poměrně bohaté rodiny, a Lucie, která si musela přivydělávat malováním. Také mě zaujalo, jak jste v knize popisoval nechuť mladých lidí k vojně a válce celkově. Bylo zajímavé číst o pocitech Petra a Lucie k tamější situaci. Díky knize jsem si ještě více uvědomil nesmyslnost války. Když se podíváme do historie, války nám vždy více vzaly, než daly. Už jen když vezmu v potaz fakt, kolik lidí války zabily. Zabily lidi, kteří mohli lidstvo posunout někam dál, mohli vynalézt něco důležitého anebo stát se někým významným.

Láska mezi Petrem a Lucií. Co bych k tomu dodal. Nejsem příliš fanoušek zamilovaných příběhů. Mám raději, když se v knize odehrává nějaký zajímavý příběh se spoustou zvratů. Nicméně to je otázka vkusu. Vaše kniha má necelých osmdesát stránek. Její děj bych dokázal popsat do sebemenších detailů a nezabralo by mi to ani deset stran. To je asi to, co mi na knize nejvíce vadí. Bezvýznamné dlouhé rozepisování o ničem. Chápu, že chcete, aby čtenář co nejlépe znal pocity a vnímání postav. Nicméně ne nadarmo se říká přísloví „někdy méně znamená více". Mnohdy tam byla celá strana, která popisuje, co kdo cítí a co si kdo myslí. Jelikož tyto informace byly pro děj nepodstatné, někdy se stane, že čtenář čte a vůbec neví co. Toto se mi při čtení Vaší knihy stalo několikrát. Přestože jsem se opravdu snažil dávat pozor, vzhledem k bezvýznamnosti obsahu jsem se několikrát přistihl, že pořád čtu, ale vlastně nevím co. Popisování vlastností, pocitů a názorů postav je důležité, nicméně objem toho popisování bych nejméně desetkrát zmenšil. O to víc bych ale psal o ději. Defacto jsme se dozvěděli, že se Petr s Lucií seznámili, často se vídali a když se chtěli „vzít", na důsledky bombardování je zasypal kostel. Mohl jste v knize zmínit více společně prožitých příhod, které by obsahovaly více zajímavého obsahu.

Když to shrnu, Vaši knihu bych si znovu nepřečetl. Nemůžu totiž s čistým svědomím říct, že se mi Vaše kniha líbila. Na druhou stranu, když se náš pan třídní učitel rozhodl, že budeme číst právě tuto knihu, měl jsem o ní mnohem horší mínění, než mám teď.

S pozdravem

Lukáš Ježek

Vážený pane Rollande,

úvodem mého dopisu bych Vás chtěl srdečně pozdravit a popřát Vám pevné zdraví.

Právě jsem dočetl jednu z Vašich mnoha knih, nesoucí název Petr a Lucie. Popsal jste zde dojemný příběh tragické lásky dvou mladých lidí. I přes válečné utrpení a hrůzy 1. světové války si oba mladí lidé, opojeni svou bezmeznou láskou, dokázali najít své šťastné chvilky, které je dokázaly oprostit od skutečně tvrdé reality.

Vaše kniha se mi velice dobře četla, ale přesto bych Vám k ní napsal několik svých poznámek. Protože jsem téměř ve věku Vašich hlavních hrdinů a svůj život mám ještě před sebou (své plány a cíle), bylo mi líto, že oba zahynuli tak mladí. Neuvažoval jste o tom, když jste knihu psal? Nebyla by možnost nechat je žít déle? Pokud by se tak stalo, zajímalo by mě, kam se životy obou mladých lidí posunou. Šel by Petr opravdu do

války? Pomohl by Petr Lucii dostudovat její školu? Nebo by se jejich osudy rozdělily?

Sám jsem si ve své hlavě vytvořil fiktivní příběh obou mladých milenců. Petr by sice nastoupil na vojenskou službu, ale vrátil by se z ní později s psychickými následky. Lucie, která by odmítla Petrovu finanční výpomoc, by stále malovala své obrazy a o Petra by trpělivě pečovala. Během dalších let by žili spolu. Byli by bezdětní, protože péče o Petra a starost o domácnost by Lucii velmi vyčerpávala. Začátkem 2. světové války by byla napadena Francie Německem. Při bombardování Paříže by oba zemřeli v troskách svého domu.

V mém příběhu oba milenci umírají (stejně jako ve vašem), ale nechal jsem jim ještě pár let na jejich vzájemné poznání. Byl bych moc rád, kdybyste mi odpověděl na můj dopis a sdělil mi, zda se Vám moje varianta líbila.

S pozdravem a přání hezkých dnů

Adam Novák

Vážený pane Romaine,

na úvod dopisu bych se vám chtěl představit. Jsem Martin Novotný, je mi patnáct let a bydlím v malé vesničce Dírná. Navštěvuji devátý ročník na Základní škole v Soběslavi.

Náš pan učitel třídní nám dal zadání, že si máme přečíst vaši knihu. Příběh mě velmi zaujal, a proto jsem se rozhodl napsat vám tento dopis.

Kniha, kterou jsem si z vašeho portfolia vybral, se jmenuje Petr a Lucie. O knížce jsem slyšel už před tím, než jsem ji začal číst. Ani se nedivím, protože je podle mne velice vydařená. Při čtení této knihy jsem si v hlavě představoval, jak těžké to muselo v této době být. Myslím, že jste perfektně popsal situaci, která ve Francii probíhala. Jsem rád, že nemusím řešit otázku peněz. Tím myslím, aby bylo na jídlo a na ošacení. Nemusím se bát, že budu odveden na vojnu, což muselo být pro rodiny a přátelé odvedených velice těžké. Místo toho abych řešil, kam se ukrýt, tak řeším třeba to, kam půjdu na zábavu nebo do kina. Na knížce mě zaujalo spoustu věcí. Třeba jedna z nich je, jak dlouho si Petr a Lucie vykají, protože v dnešní době je to u mládeže velice neobvyklé. Zaujal mě i konec knihy, protože až do poslední chvíle jsem nečekal, že by se mohla stát taková tragédie.

Tato kniha má podle mě i tmavou stránku. Zbytečně dlouhé vypisování, u kterého jsem skoro usínal, mi ze začátku trochu vadilo, ale po pár stránkách jsem si na to zvykl. Tato kniha měla určitě více plusů než mínusů, a proto ji hodnotím velice kladně.

Čekal jsem, že mě tato kniha nezaujme, ale opak je pravdou. U knihy jsem strávil asi 2 dny. Pokaždé, když jsem přišel domů ze školy, jsem se těšil, až si přečtu další strany. Byl to můj první historický příběh, který jsem četl, a jsem rád, že to mohlo být právě dílo Petr a Lucie.

S pozdravem

Martin Novotný

Romaine Rollande,

právě jsem dočetl poslední větu Tvého románu Petr a Lucie. Jakožto nesečtělého a nezkušeného čtenáře, který nemá s literaturou moc společného, mě knížka překvapila. A protože jsi autorem, chtěl bych se s Tebou o své myšlenky podělit.

Ze začátku se mi řádky nečetly dobře. Slova byla těžkopádná a četl jsem jakoby neplynule. Někdy jsem se musel i zastavit, vrátit se o větu zpátky, abych si uvědomil, co vlastně čtu. Ke konci jsem si už docela zvykl. Četlo se mi mnohem lépe. Více jsem vnímal obsah Tvých slov.

Buďme k sobě upřímní. Můj šálek kávy to tedy rozhodně není. Knížka mě zaujala svojí odhodlaností a proměnlivostí. U dvou mladých lidí, které spojila krutá válka, se náhle změnil pohled na svět. Ona realistická, on optimistický, ale jakoby slepý. Jejich vzájemná a hluboká láska je natolik pohltila, že jen chvílemi si připouštěli, co je čeká a nemine. Plnými doušky si užívali společných chvil, jako by tušili, že smrt už je za dveřmi. Žili okamžikem. Nemysleli na to, co bude zítra. Prostě žili.

Petrovi a Lucii jsem přál, že alespoň na chvíli našli štěstí. Tvůj příběh mě přinutil zamyslet se nad smyslem života. O čem vlastně život je.

Romaine, děkuji Ti, že jsi mi aspoň trochu přiblížil, jaké to v době války bylo složité a ponuré.

Loučí se s Tebou žák 9. třídy. Třeba zase někdy příště.

Filip Michalčík

Anketa na téma „Distanční výuka“

Distanční výuku si jistě všichni pamatujeme, někteří ji díky nařízeným karanténám zažíváme i v současné době. Jak ale vzpomínáme na tu loňskou a dlouhodobou?

Otázky na děti:

1. Bavila vás distanční výuka?
2. Chtěli byste se vrátit k učení doma?
3. Co vás na distanční výuce bavilo?
4. Těšili jste se do školy?
5. Jaký předmět vás bavil oproti prezenční výuce?
6. Dařilo se vám učit se na dálku?
7. Měli jste půjčený tablet, nebo jste se učili přes PC?
8. Myslíte si, že se zase někdy distanční výuka vrátí?

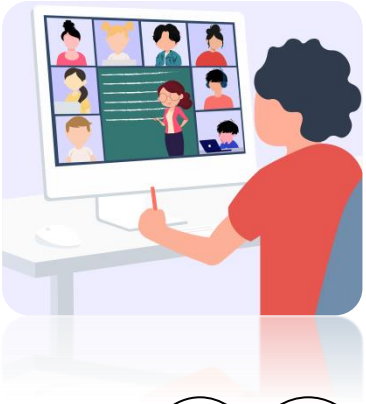

Lukáš Rolník, 2.C

1. Moc ne, protože počítač mi kazí oči.
2. Lepší je to ve škole.
3. Líbilo se mi vypínání a zapínání.
4. Jo, na kamarády.
5. Čeština.
6. No, nic moc.
7. Byl jsem na počítači.
8. Asi jo.

Kamila Jeleňová, 2.C

1. Ne, nemohla jsem být s kamarády.
2. Ne.
3. Měnění tapet.
4. Ano, moc.
5. Matematika.
6. Dařilo. Měla jsem samé jedničky.
7. Byla jsem na mobilu.
8. Ne.

Ema Zelingerová, 2.B

1. Ne, těšila jsem se na kamarády.
2. Ano, nemohli jsme psát češtinu.
3. Bavila mě prvouka.
4. Líbilo se mi ve škole. Přes počítač jsem nemohla vidět kamarády.
5. Prvouka.
6. Ano.
7. Byla jsem na počítači.
8. Myslím si, že se to vrátí.

Adam Brůžek, 2.B

1. Moc ne, protože jsem o prvouce neslyšel video o stromech.
2. Moc ne.
3. Matika.
4. Hrozně.
5. Čeština.
6. Jo, měl jsem dobré známky.
7. Byl jsem na počítači.
8. Ano, myslím.

Otázky na učitele:

1. Bylo náročné učit distančně?
2. Jaké byly rozdíly mezi známkami distančními a v normální výuce?
3. Bavilo vás učit z domova?
4. Chtěl(a) byste se vrátit k učení z domova?
5. Byla změna v systému známkování?
6. Jaké předměty byly během distanční výuky obecně nejoblíbenější?
7. Jaký byl váš nejlepší předmět během distanční výuky?
8. Je něco, co vás na distanční výuce bavilo?

Mgr. Vladimír Máca

1. Ne, nebylo.
2. Žáci měli lepší známky, než kdyby byli ve škole.
3. Trochu ano, ale pak to bylo dlouhé.
4. Ne, ve škole je to zábavnější.
5. Ne.
6. To nevím.

Mgr. Denisa Nováková

1. Bylo to něco, co jsme neznali. Takže ano.
2. Při distanční výuce byly mírnější.
3. Jezdila jsem do školy.
4. Ne. Je lepší, když jsou děti ve škole.
5. Známkování bylo mírnější.
6. Ty, které se neučily.
7. Učila jsem angličtinu.
8. Nízký počet hodin.

Mgr. Kateřina Hrušková

1. Vždy je náročné učit.
2. Mírné rozdíly byly – na obě dvě strany.
3. Ne. Pokud to šlo, učila jsem ze školy.
4. Pokud bude někdo doma vařit a uklízet, tak klidně.
5. Ne, jen jsem zadávala více projektů.
6. Ty předměty, na které nikdo nemusel nic dělat.
7. Na to nelze odpovědět, když pořád učím ty samé předměty.
8. Netopýři ☺ Ve škole jsem netopýry neviděla, při online vyučování jsem je viděla.

Mário Kešely, 7.C

7.A v boji proti kůrovcové kalamitě

O problému se současnou kůrovcovou kalamitou ví snad každý. Málokdo z nás však může říct, že by se boje proti ní skutečně účastnil. Jinak jsou na tom žáci třídy 7.A, kteří se v rámci školního projektového dne vydali uklidit les u Krotějova. Dotazovali jsme se několika členů této „hrdinné výpravy" na podrobnosti.

Z dotazů jsme zjistili, že naši žáci se museli sejít již v 7:15 u vlakového nádraží (takhle brzo bych tedy vstávat nechtěl, pozn. autora). Tato brzká hodina byla nutná kvůli pochodu ze Soběslavi do Krotějova, který členové výpravy museli absolvovat, protože, jak jsme zjistili, autobus vyjížděl již v 6 hodin. Při cestě potkal naše hrdiny strašlivý zážitek. Na silnici nalezli sražené lišče s orgány venku z těla. Paní učitelka Havlová se ale nebála a sejmutou lišku odhodila do taluty. Spousta žáků se bála, že měla vzteklinu (liška, ne paní učitelka ☺), protože na sebe nechala sáhnout a asi i pohladit (opět liška, ne paní učitelka ☺ ☺). Po 6 km dlouhé cestě, při které se někteří účastníci tvářili, jako by šli alespoň 20 km, se konečně dostali do cíle, kde je čekala krátká přednáška o lese a kůrovcové kalamitě. A poté samozřejmě již zmiňovaná práce na úklidu lesa. Úkolem našich hrdinných žáků bylo snesení zbytků poražených stromů na hromady, které se v zimě spálí. Naši žáci se činili. Udělali toho mnoho. I když je už únava zmáhala a nohy se pletly, oni pracovali dál. Přes všechno jejich snažení je ale jasné, že jedna třída na jeden les je příliš málo. Přestože tedy neuklidili vše, jejich dobrý pocit, že udělali něco, co má smysl, to nezkazilo. A nakonec naše žáky čekala zasloužená odměna v podobě opékaných buřtů. Po těch již naše hrdiny čekala jen cesta domů (naštěstí autobusem).

Štěpán Ježek a Šimon Plát, 7.A

Filipův úspěch v mezinárodní výtvarné soutěži

Ve čtvrtek 9. září se na zahradě Lidické galerie uskutečnilo slavnostní vyhlášení nejvyšších ocenění Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice, medailí „Lidická růže“ a Cen poroty. Jedním z oceněných byl i náš žák Filip Maxera ze 7. B. Tématem letošního 49. ročníku výstavy byl Robot a umělá inteligence na počest 100. výročí hry R.U.R. a vzniku slova "robot". Celkem bylo z 11 213 prací ze 72 zemí světa v letošním ročníku oceněno 945 prací, kterým bylo uděleno 124 medailí tvůrcům z celého světa. Filip se se svým robotem dostal mezi 58 oceněných Čechů.

Jak se ti líbila soutěž v Lidicích?
Bylo to dobré.

Co tě dovedlo k tomu, abys udělal přesně tohoto robota?
Napadlo mě to z internetu.

Z jakých součástek byl robot sestaven?
Železo, matička, a ještě další věci.

Čekal jsi, že se umístíš?
Moc ne.

Jak jsi svého robota prezentoval?
Nic jsem neříkal, udávala se jen cena.

Koho napadlo, abys šel se svým robotem soutěžit?
Paní učitelku na výtvarku.

Byl jsi před soutěží nervózní?
Trošku ano.

Věřil sis?
Moc ne.

Jak jsi byl spokojen se svým výtvorem?
Líbilo se mi to.

Byla soutěž v rámci školy, nebo ses prostě přihlásil sám?
Přihlásil jsem se sám i v rámci školy.

Nela Podlahová a Vendula Vopavová, 9.A

Základní škola Soběslav, Komenského 20
Komenského 20/22, 392 01 Soběslav
Tel.: 381 200 986
e-mail: reditel@zssobeslav.cz

Základní škola Soběslav, Komenského 20 hledá na volné pracovní místo (zástup za nemoc):

KUCHAŘE / KUCHAŘKU

Termín nástupu: ihned

Výše úvazku: dle domluvy

V případě zájmu o tuto výpomoc podrobnější informace na tel.: 775 271 674 nebo 603 453 387.

10. JOBS

a doctor

a firefighter

a nurse

a teacher

a driver

a lawyer

a shop assistant

a judge

a police officer

an architect

a programmer

a dentist

a trainer

a paramedic

a mechanic

Complete the crossword.

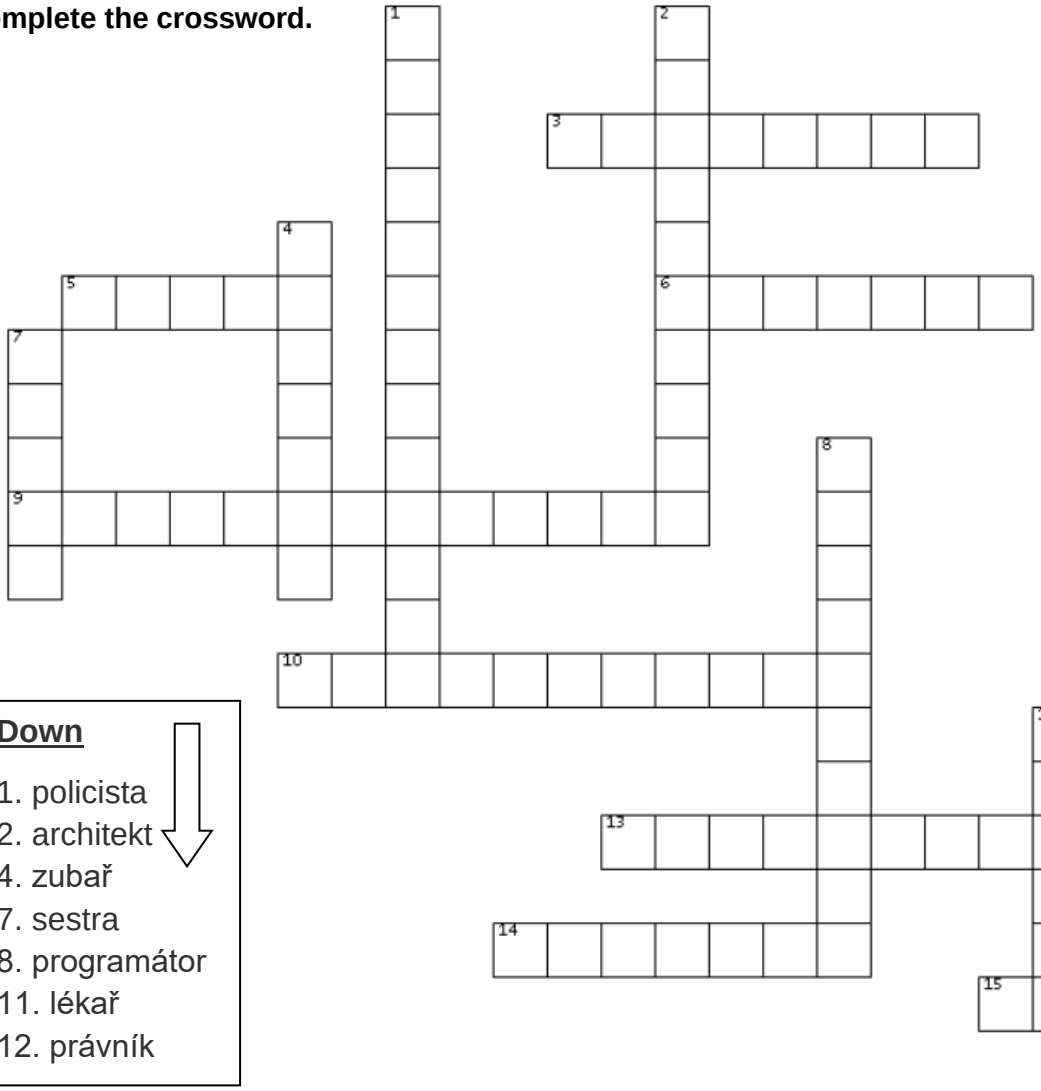

Across

3. automechanik
5. soudce
6. trenér
9. prodavač
10. hasič
13. záchranář
14. učitel
15. řidič

Down

1. policista
2. architekt
4. zubař
7. sestra
8. programátor
11. lékař
12. právník

Can you find 15 Jobs words?

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

_____ _____

Q	J	C	I	N	A	H	C	E	M	B	F	B
R	J	U	U	P	A	R	A	M	E	D	I	C
T	E	R	D	D	H	N	T	X	L	A	R	S
R	S	V	C	G	D	R	E	H	C	A	E	T
E	P	I	I	E	E	O	B	H	W	C	F	O
Y	L	X	T	R	W	W	C	E	F	S	I	R
W	R	B	X	N	D	W	Q	T	Q	N	G	E
A	Z	W	Q	L	E	C	F	W	O	G	H	N
L	V	Z	X	P	V	D	W	J	D	R	T	I
A	R	C	H	I	T	E	C	H	T	A	E	A
R	E	M	M	A	R	G	O	R	P	W	R	R
S	H	O	P	A	S	S	I	S	T	A	N	T
R	E	C	I	F	F	O	E	C	I	L	O	P

Jakub Rokos, 9.A

Návštěva Muzea a marcipánu v Táboře

V rámci dalšího projektového dne připravily vychovatelky ŠD pro žáky 2. tříd 21.9. 2021 zájezd do "Muzea čokolády a marcipánu" v Táboře. Byl pro ně připraven zajímavý program. V jeho úvodní části se dozvěděli o historii čokolády, jak poznat kavlitní čokoládu, jak se čokoláda správně zpracovává, degustuje a skladuje. Mohli si prohlédnout kakaovník, na obrazovce zhlédli krátké filmy o čokoládě. Sledovali, jak v praxi vznikají čokoládové výrobky. Následovala komentovaná prohlídka vystavených exponátů. Žáci nejvíce obdivovali největší interaktivní vlak v České republice, čokoládovou sochu Jaromíra Jágra v životní velikosti, marcipánový model Žižkova náměstí. Prohlédli si i porcelánové či cínové soupravy, ze kterých se čokoláda pila v 19. st., šlechtický salon, marcipánové modely pohádek. V tvořivé dílně si vymodelovali podle vlastní fantazie suvenýry z marcipánu. Zpestřením celého programu byla prohlídka pohádkového sklepa s ježibabou, čerty a permoníky. Nechyběla degustace různých druhů čokolád a odměna v podobě velkého čokoládového lízátka. Všichni jsme strávili hezké odpoledne, které přineslo všem účastníkům poučení i zábavu.

Dagmar Pechová

Návštěva v Protivíně

Ve čtvrtek, 7. října, se žáci čtvrtých tříd vypravili na exkurzi do Protivína. Nejprve navštívili Krokodýlí ZOO, kde se dozvěděli mnoho zajímavého o krokodýlech, jejich vývoji, druzích, rozmnožování, potravě aj. Dále si mohli pohladit malého krokodýla, pozorovat želvy, hady a zakoupit si suvenýry. Druhou zastávkou na naší exkurzi bylo Království času. Zde jsme objevili muzeum se sbírkou budíků, hodin, hodinek a dalších zajímavostí. Součástí prohlídky byla malá dílna, kde si děti vyrobily papírové budíky a hodinky. V Království času se nachází také kavárnička se skvělým výběrem dobrot i nápojů. Počasí nám nepřálo, přesto se nám na exkurzi moc líbilo.

Ilona Klimešová, Ludmila Hrušková

Výlet školní družiny – Čapí hnízdo

O podzimních prázdninách ve středu 27. 10. 2021 vychovatelky školní družiny připravily pro děti výlet do „Ekocentra Čapí hnízdo“ v malebné krajině Benešovska. Pro děti byla připravena naučná stezka s odborným výkladem. Na této netradiční procházce se děti seznámily s různými druhy zvířat volně žijícími na našem území, s okolní krajinou a tím, jak ji člověk ovlivňuje či přetváří. Poznaly různá plemena hospodářských zvířat, dozvěděly se o jejich využití a následně si prohlédly jízdárnu. Navštívily také takzvaný „Labyrint“, který je součástí „Ekocentra“. V Labyrintu se nachází expozice trvale hendikepovaných živočichů, kteří pocházejí ze stanic pro zraněné jedince, které již nebylo možné navrátit do volné přírody. U jezírka měly děti možnost vidět některé druhy brodivých a vodních ptáků. Zaujaly je také pavilony s exotickými zvířaty. Během celé stezky děti plnily různé sportovní a přírodovědné úkoly. Nejvíce zábavy si užily při návštěvě lanového parku a dětského hřiště, které jsou součástí „Ekocentra“.

Tento výlet přinesl dětem nevšední zážitky, pomohl zvýšit zájem o přírodu a o problémy životního prostředí.

Jitka Macháčková, Dagmar Pechová, Jitka Podhradská, Radka Vilímková

Vítězné okresní florbalové kolo

Bojovné, pilné, statečné, nebojácné, poctivé. Takto lze stručně charakterizovat družstvo dívek ze 6. a 7. tříd, které reprezentovaly naši školu na florbalovém turnaji v Sezimově Ústí. Turnaje mezi základními školami se zúčastnila družstva sedmi základních škol – ZŠ Malšice, ZŠ Jistebnice, ZŠ Planá nad Lužnicí, ZŠ Sezimovo Ústí 9. května, ZŠ Soběslav E. Beneše, ZŠ Tábor Zborovská a naše základní škola. Družstva se utkala spravedlivým systémem každý s každým.

Výsledky jednotlivých zápasů našeho družstva během turnaje byly:

ZŠ Komenského - ZŠ Planá nad Lužnicí	2 : 0
ZŠ Komenského - ZŠ Tábor Zborovská	1 : 0
ZŠ Komenského - ZŠ Sezimovo Ústí 9. května	4 : 0
ZŠ Komenského - ZŠ Soběslav E. Beneše	2 : 0
ZŠ Komenského - ZŠ Malšice	2 : 3
ZŠ Komenského - ZŠ Jistebnice	2 : 0.

Po celkovém sečtení výsledků ze všech zápasů obsadilo družstvo naší školy **1. místo** a zajistilo si tak postup na krajské finále, které by se mělo uskutečnit v lednu v Českých Budějovicích. Děvčatům děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Sestava vítězného družstva: Veronika Holcová, Lucie Jansová, Gabriela Vlnová - všechny 7.A, Tereza Rokosová 7.B, Kateřina Vilímková 7.C, Anna Hrušková, Barbora Stiborová - obě 6.B.

Jan Holas

Pavlína Novotná: Ve škole jsem příjemně překvapena

Jistě jste si všimli, že v letošním školním roce začalo na naší škole působit mnoho nových pánů učitelů a paní učitelek. Samozřejmě vás se všemi postupně seznámíme. Poznávání nových pedagogů odstartujeme s paní učitelkou Pavlínou Novotnou, která na naší škole učím především anglický jazyk.

Jak se vám líbí ve škole?
Ve škole se mi moc líbí. Je to pro mě něco nového, ale chce to čas, než si zvyknu na školní režim.

Co ráda děláte a jaké máte koníčky?
Ráda trávím čas s rodinou a kamarády, jezdíme spolu na výlety a poznáváme nová místa. Když mám čas, chodím do divadla nebo do kina.

Do jaké práce jste chodila?
Pracovala jsem jako ekonomka v jedné firmě, která stavěla a prodávala domy. Učila jsem dospělé ve firmách angličtinu a pořádala kroužky angličtiny pro děti.

Chtěla jste odmalička být učitelkou?
Ano, chtěla. Už když jsem byla malá, učila jsem své bratrance a sestru.

Jak se jmenují vaše děti?
Leontýna, Štěpán a Thea.

Jste spokojená se školní technikou?
Až na výjimečné případy, kdy něco nefunguje, jsem velmi spokojena.

Je práce na škole podle vašich představ, nebo jste si to představovala jinak?
Jsem příjemně překvapená, jak děti spolupracují v hodinách (jen by mohly více pracovat i doma ☺.)

Jak jste zvládala karanténu?
Naštěstí jsem v té době neučila a doufám, že žádnou karanténu ve škole nezažiju.

Máte nějakého domácího mazlíčka?
Máme doma (venku) 2 kočky – Mourinku a Ťapku. Já jsem kočky nechtěla, ale rodina mě přehlasovala. ☺

Jaké máte ráda jídlo?
Mám ráda všechna jídla – hlavně ze školní jídelny. ☺

Na jaké dovolené jste byla naposledy?
Byla jsem v Krušných horách, kde jsme chodili na procházky (i v dešti), děti lezly na skály a my odpočívali.

Jaký máte oblíbený film?
Mám ráda české filmy.

Jaké je vaše nejoblíbenější roční období?
Léto, protože jsou prázdniny. ☺

Kateřina Vilímková, 7.C

Downtown Příbram

Bylo nebylo, za sedmero horami, sedmero řekami, jedno krásné město ležící na jedné z hor s oplývající přírodou ze všech stran. Tráva se tam zelenala, stromy vzkvétaly, voda hučela, ale proto jsem do Příbrami nepřijel. Konal se tam totiž závod. Sjezd městem na horských kolech – takzvaně downtown. To musíte dojet z jednoho bodu do druhého, níže položeného, překonat pár překážek a skoků. Byla to vážně super akce, někteří závodníci byli trochu pod tlakem, ale ta skvělá atmosféra nepříjemné pocity potlačila. Pár jezdců to dolů posílalo dosti bez respektu a někteří tam zase párkrát spadli. Až na jednu roztrženou nohu a pár zlomenin se ale nikomu nic nestalo. Právě na těchto závěrečných závodech sezóny jsem udělal rozhovor s mistrem České republiky Markem Škochem a mistrem světa Tomášem Slavíkem.

Marek Škoch

Jak se ti líbil letošní ročník DT serie?
Hele člověče, letošní ročník byl pro mě úplně skvělej, protože jsem trošku změnil nějakou strategii a začalo mi vycházet úplně všechno. Hlavně mi nešlo ani tak o ty závody, jako o to, že jsem se tu potkal se super lidma a zažil super atmosféru ze strany kamarádů.

Proč sis vybral zrovna tuhle disciplínu?
Hele člověče, já jsem dělal tak nějak všechno, nejvíc mě bavily skoky a nebyl jsem úplně typ na triky, ale baví mě velký skoky a nějakej styl a tak. Pak jsem odjel do Kanady na 4 roky a tam jsem začal jezdit sjezd a začalo mi to všechno dávat větší smysl. Jezdit rychle v lese, to mě prostě bavilo. V Čechách právě není ten sjezd úplně takovej, a proto ten downtown. Hlavně mě na tom baví, že to přivede lidi do města a ta atmosféra je potom úžasná. Není to tu ani úplně nějak náročný, takže já jsem spokojenej, hrozně mě to ba.

Co jsi vlastně letos vyhrál?
No, tak vyhrál jsem mistra ČR v Dačicích, v Rakovníku jsem byl teda druhej, v Planý jsem dostal jedničku, v Táboře jsem zase vyhrál, no a dneska to bylo třetí místo. Jsem z toho spokojenej. No a ve finále beru celkově první místo.

Jak dlouho jezdíš na kole a co to obnáší být takhle dobrý?
Já jezdím zhruba 15 let, takže už je to docela dlouho. No a co to obnáší. Prostě jezdit, jezdit a hlavně, aby tě to bavilo. O nic jinýho nejde. Mě to baví celou dobu, je to pro mě velká vášeň.

Tomáš Slavík

Jak se těšíte na poslední závod sezóny v DT Příbrami?
No tak těším se na něj, je to tu pro mě poprvý. Právě jsem si prošel trať, zaregistroval se, takže si myslím, že bude skvělej závod. Je to pro mě taková příprava na Crankworx (závody na světové úrovni), kam odjíždím vlastně v pondělí, takže tady se trošku tak rozehřeju a tam to napálím naplno.

Jak se vám dařilo letos na závodech?
Letos se mi dařilo parádně, podařilo se mi vyhrát Crankworx v Innsbrucku, podařilo se mi vyhrát i nějaký městský sjezdy, no a taková nejzásadnější věc, která se stala 3 týdny zpátky, je, že se mi podařilo vyhrát mistra světa ve Fourcrossu, což je pro mě taková mise splněná pro letošní rok.

Co to obnáší být mistrem světa?
Hele, oni všichni vidí jenom takový ty hezký věci, ale je to prostě jako každá jiná práce. Vždycky ráno vstát, jít trénovat. Neexistuje to, že by sis řekl: „Já tenhle týden vůbec nebudu trénovat.“ Tahle taktika moc nefunguje, protože pak tu jsou lidi, co trénujou, a na závodech je porazí. Nejtěžší věc je, aby na sebe byl člověk přísnej, měl nějakou rutinu, dodržoval to a dával tomu úplně všechno.

Filip Michalčík,9.A

Naši noví prvňáčci

Žádný rok nezapomeneme v prvním čísle Klubka na naše nejmenší. Jak se prvňáčkům líbí ve škole? Co by tu změnili? Zeptali jsme se i letos …

1.A

Linda Háková

Jak se ti líbí v první třídě? Proč?
Dobře, máme matematiku.

Na co ses těšila do školy?
Na matiku.

Proč máš ráda matematiku?
Baví mě počítat.

Co bys na škole změnila?
Nic.

Máš nějaké koníčky?
Ano, keramiku a hudebku.

Čím bys chtěla být v budoucnosti?
Dělat po mamince svatby.

Už jsi dostala nějakou známku? Jakou?
Jo, všechny jedničky.

Chodíš do školní družiny?
Ano.

Co tě v družině nejvíce baví?
Maluji si.

Jaké je tvé oblíbené jídlo?
Krupicová kaše.

František Sláma

Jak se ti líbí v první třídě? Proč?
Výborně, protože máme matematiku.

Na co ses těšil do školy?
Na kamarády.

Proč máš rád matematiku?
Protože v ní počítáme.

Co bys na škole změnil?
Asi nic.

Máš nějaké koníčky?
Rád sportuji.

Čím bys chtěl být v budoucnosti?
Impregnovat dřevo jako taťka.

Už jsi dostal nějakou známku? Jakou?
JO! Samé jedničky zatím.

Chodíš do školní družiny?
Jo.

Co tě v družině nejvíce baví?
Když jdeme do malé herny na počítače.

Jaké je tvé oblíbené jídlo?
Svíčková

1.B

Adéla Širůčková

Jak se ti líbí v první třídě? Proč?
Dobře, protože máme hodnou paní učitelku.

Na co ses těšila do školy?
Na paní učitelku.

Jaký předmět máš nejvíce ráda? Proč?
Výtvarka, vykresluji si.

Co bys na škole změnila?
Nic.

Máš nějaké koníčky?
Tancuji.

Čím bys chtěla být v budoucnosti?
Paní učitelkou.

Už jsi dostala nějakou známku? Jakou?
Jo, jedničku.

Chodíš do školní družiny?
Ano.

Co tě v družině nejvíce baví?
Hraji si.

Jaké je tvé oblíbené jídlo?
Špagety.

Daniel Turek

Jak se ti líbí v první třídě? Proč?
Dobře, máme tu lego.

Na co ses těšil do školy?
Budu toho hodně vědět.

Jaký předmět máš nejvíce rád? Proč?
Tělocvik, protože běháme.

Co bys na škole změnil?
Nic.

Máš nějaké koníčky?
Sportuji.

Čím bys chtěl být v budoucnosti?
Fotbalistou.

Už jsi dostal nějakou známku? Jakou?
Ano, jedničky.

Chodíš do školní družiny?
Jo.

Co tě v družině nejvíce baví?
Jídlo, jídelna.

Jaké je tvé oblíbené jídlo?
Řízek.

1.C

Michaela Zsigová

Jak se ti líbí v první třídě? Proč?
Dobře, mám tu kamarády.

Na co ses těšila do školy?
Na vyrábění.

Jaký předmět máš nejvíce ráda? Proč?
Výtvarku. Strašně mě to baví.

Co bys na škole změnila?
Nic.

Máš nějaké koníčky?
Běhání.

Čím bys chtěla být v budoucnosti?
Zpěvačkou.

Chodíš do školní družiny?
Ne.

Jaké je tvé oblíbené jídlo?
Čočková polévka.

Jaroslav Bodlák

Jak se ti líbí v první třídě? Proč?
Dobře, do školy jsem se těšil.

Na co ses těšil do školy?
Na kamarády.

Jaký předmět máš nejvíce rád? Proč?
Výtvarku. Ségra mě naučila vyrábět.

Co bys na škole změnil?
Nic.

Máš nějaké koníčky?
Běhání a koloběžka.

Čím bys chtěl být v budoucnosti?
Kamionista.

Už jsi dostal nějakou známku? Jakou?
Ano, jedničky.

Chodíš do školní družiny?
Jo.

Co tě v družině nejvíce baví?
Kamarádi.

Jaké je tvé oblíbené jídlo?
Špagety.

Viktorie Rojdlová, 7.C

Zasmějte se s Klubkem

Jaký je rozdíl mezi velbloudem a člověkem?
Velbloud může pracovat celý týden bez pití. Člověk může pít celý týden bez práce.

„Vám ukradli kreditní kartu? Proč jste to nenahlásil?“
„Protože ten zloděj utrácí míň než manželka.“

V obchodě se zvířaty se pán ptá: „Pane, tohle je dobrý hlídací pes?“
„Ano. V noci ho stačí jen probudit a hned se rozštěká.“

rozhovor u očního lékaře
Lékař: „Jaké písmeno vám ukazuji?“
Pacient: „Kde jste?“

Jaký je rozdíl mezi upírem a právníkem?
Upír vám saje krev jen v noci.

Co je červené a špatné pro vaše zuby?
Cihla.

V posilovně jsem se zeptal trenéra, jaký stroj mám použít, abych co nejvíce zapůsobil na ženy.
Vyvedl mě na ulici a ukázal na bankomat.

Mám tak staré auto, že když v něm nechám drobné na košík, zdvojnásobím jeho hodnotu.

Proč ženy vždycky ví, kde co je?
Protože to tam přendaly z místa, kde to bylo.

Nikita Kyptová, 9.A

Volitelné a nepovinné předměty

Kromě povinných předmětů si mohou děti na druhém stupni vybrat dle svého zájmu předmět nepovinný nebo volitelný. V sedmé třídě patří mezi povinně volitelné předměty druhý cizí jazyk, tj. němčina nebo ruština. V deváté třídě pak vybírají mezi sportovními hrami, základy žurnalistiky, základy ekologie či základy digitální fotografie. Pokud deváťáci nenaplní kapacitu daného předmětu, mohou si tuto oblast zvolit nepovinně i mladší žáci. Co se v takových předmětech naučíte? Přečtěte si …

Sportovní hry

Sportovní hry jsou volitelný předmět, při kterém se v úterý ve 13:25 u sokolovny sejde parta sportovně založených lidí, kteří dohromady hrají různé hry. Tento předmět vede pan učitel Máca. Když je zima, jdeme do sokolovny hrát například vybíjenou a florbal. Když je teplo, můžeme hrát venku fotbal či přehazovanou.

Štěpán Ježek, 7.A

Základy žurnalistiky

Základy žurnalistiky je předmět, ve kterém tvoříme, tiskneme a prodáváme tento časopis – Klubko. Jde o volitelný předmět, který vede pan učitel Lis. Dokážete se zde odreagovat, ale taky se zde naučíte dělat rozhovory a psát články do školních novin. I když jde o volitelný předmět, nemusíte čekat až na 9. ročník, ale můžete se zapsat dřív. Třeba už v šestém ročníku. Klubko není ani tolik časově náročné, stačí si k tomu sednout jednou týdně. Navíc se zde dělají rozhovory se známými osobnostmi, jako například s Martinou Sáblíkovou, Gabrielou Koukalovou, Robertem Jaškówem, kapelou Jelen a dalšími. Pokud bys chtěl právě ty zkusit, jaké je to dělat rozhovory, neváhej a příští rok to vyzkoušej na vlastní pěst!

Filip Michalčík, 9.A

Základy ekologie

Základy ekologie jsou jedním z několika povinně volitelných předmětů pro deváté třídy na naší škole. Náš předmět má na starost pan učitel Kulíšek. Učíme se zde vše o přírodě, odborných pojmech, ochraně přírody, přírodě v naší republice a dalších několik super věcí. Koná se každé úterý, jednou za dva týdny. Já tam chodím a jsem za to rád. Díky tomuto předmětu jsem se dozvěděl spoustu věcí o rostlinách, které u nás rostou. Dále jsme navštívili Blatské muzeum, kde jsme si prohlíželi exponáty stále umístěné, ovšem i půjčené z Národního muzea. Objevili jsme záhady zvířat a rostlin, které žijí a rostou v naší blízkosti. Myslím si, že pokud má někdo rád přírodu, zvířata, nebo se chce pouze něco dozvědět, určitě se může příští rok přihlásit!

Jakub Rokos, 9.,A

Základy digitální fotografie

Jedná se o volitelný předmět, který je tento rok každé liché úterý od 13:20 do 15:00. Předmět vyučuje pan učitel Štěpán Ježek a chodí na něj pouze žáci 9. třídy. Tento rok je přihlášených 9 nebo 10 lidí. Naučíte se zde nejen dobře fotit, ale i s fotkami pracovat či je upravit. Žáci jsou většinou uvnitř naší školy, ale je-li pěkné počasí, můžou jít jako skupina fotit ven. První hodina se odehrává v počítačové učebně. Tam pan učitel

seznámí žáky s rozvrhem, ukáže nám nějaké své fotky a upozorní na chyby, které dělají začátečníci i pokročilí. Povídá také o historii fotky.
Vždy když se něco vyfotí, ať už v hodině či doma, posílají žáci své fotky na založený Google Disk, kde se s fotkami bude dále pracovat. Většina lidí fotí na mobil nebo na foťáky. Zatím jsou fotky prý vyvedené.

CO JE POTŘEBA NA HODINU?
Tak samozřejmě mobil nebo fotoaparát (něco, co fotí). Také dobré světlo, originální nápady a chuť do focení. Trochu trpělivosti, zručnosti a znát alespoň základy upravování fotek.

Žákyně 9.třídy:

Proč ses do kurzu přihlásila?
Přihlásila jsem se, protože mě focení baví. Ráda si hraju se světlem a s kompozicí. Také se mi to zdálo jako nejpohodovější předmět a chtěla jsem s někým mluvit o svých fotkách a naučit se třeba i něco nového.

Baví tě hodina s panem učitelem Ježkem?
Pan učitel Ježek si myslím, že si hodiny užívá, baví ho, a proto to baví i nás ostatní.

Valentýna Kovářová, 9.,B

Pokusohraní

Pokusohraní není volitelným ani nepovinným předmětem. Jde o kroužek, který se koná jednou za dva týdny v pondělí od 15:00 hodin v učebně fyziky. Tento kroužek vede paní učitelka Eva Havlová, se kterou si vyzkoušíte spoustu pokusů spojených s fyzikou, chemií a přírodopisem. Také si užijete spoustu zábavy.

Zeptala jsem se Vanessy Voborské ze 6.A

Líbí se ti na kroužku Pokusohraní?
Ano, hodně.

Proč si se přihlásila?
Protože mám ráda fyziku a paní učitelku Evu Havlovou, proto jsem se přihlásila.

Jaký pokus se ti nejvíce líbil?
Nejvíce se mi líbila elektrická stavebnice.

Který pokus se ti nelíbil?
Zatím nemám žádný pokus, který by se mi nelíbil.

Co se ti na kroužku nelíbí?
Na kroužku nemám nic, co by se mi nelíbilo. Jediné, co mi vadí, je dojíždění. Paní učitelka učí kroužek velmi dobře.

Gabriela Vlnová, 7.A

klubko

časopis žáků ZŠ Soběslav, Komenského

Redakční rada:

JEŹEK Štěpán, 7.A

KEŠELY Mário, 7.C

KOVÁŘOVÁ Valentýna, 9.B

KYPTOVÁ Nikita, 9.A

MICHALČÍK Filip, 9.A

PLÁT Šimon, 7.A

PODLAHOVÁ Nela, 9.A

ROJDLOVÁ Viktorie, 7.C

ROKOS Jakub, 9.A

VILÍMKOVÁ Kateřina, 7.C

VITURKOVÁ Kamila, 9.A

VLNOVÁ Gabriela, 7.A

VOPAVOVÁ Vendula, 9.A

Tištěno: listopad 2021

Počet výtisků: 100